

Prin Harul lui Dumnezeu

† Andrei

Episcopul Covasnei si Harghitei

*Preacuviosului cin monahal,
Preacucernicilor Părinți slujitori ai Sfintelor Altare,
Stimatelor autorități,
Iubiți frați si surori întru Domnul,*

Hristos a Înviat – Toate s-au umplut de lumină!

*Eu sunt Învierea și Viața, cine
crede în Mine, chiar de va muri, va trăi*

(Ioan 11, 25)

Cu inima caldă și plină de iubire părintească, bucuros de sosirea luminatului Praznic al Învierii Domnului, vă adresez tuturor Hristos a Înviat!

Bucuria zilei Învierii nu lăsăm să ne-o răpească sau să ne-o întunece nimic pe lumea aceasta. Pentru că vestea Învierii Domnului covârșește prin măreția și însemnătatea

ei orice îngrijorare, orice suferință și orice primejdie ar putea să ne apese inimile. Ea ne înfățișează pe Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos mai puternic decât moartea și decât mormântul străjuit. Suntem copleșiți de atâta strălucire a slavei dumnezeiești, pe care o gustăm aici nedeplin, așteptând clipa în care împreună cu toți sfinții, să ne împărtășim „mai cu adevărat în ziua cea neînserată a Împărăției”. Ziua Învierii ne arată că lumea aceasta, așa cum o vrea Dumnezeu, nu este o lume a întunericului, a morții și a robiei, ci o lume a luminii, a vieții și a libertății.

În această noapte de Paști, lumina și viața sunt mai strălucitoare decât razele oricărui soare al universului material. „Acum toate s-au umplut de lumină și cerul și pământul și cele de dedesubt”, pentru că Hristos ne-a înviat din suferință și din moarte și din iad. Biruința lui Hristos, Care cu suferința Sa a călcat suferința intră în lume, Care cu moartea Sa a stricat moartea din firea noastră, ne este transfigurată și nouă. Și astfel până la sfârșitul lumii, Dumnezeu va îngădui și va da suferință omului și va îngădui și prezența morții, însă doar ca modalități prin care

omul să fie îndemnat a se opri de la păcat, doar ca modalități prin care să pășească spre Înviere.

Să ne lăsăm, iubiți frați și surori, pătrunși în sufletele noastre de lumina pe care o aduce Învierea Domnului și cu toate că suntem înconjuțați de multe greutăți și vești de războaie, din Praznicul Învierii să fim încredințați că moartea și întunericul nu mai au putere, ci a învins viața și lumina Domnului nostru Iisus Hristos, cum a învins moartea prin trupul Său, așa o va putea învinge oricine crede în El cu tărie. Cine crede că El a înviat, că El stăpânește toate și că El vrea ca biruința să fie nu a morții, ci a vieții și a luminii și în lumea aceasta pe care a venit ca să o mântuiască, acela nu se sperie nici în mijlocul ispitelor acestui veac. Acela rămâne nemișcat în pacea sufletului și ancorat în cuvintele Mântuitorului: „Tot cel ce viază și crede în Mine, nu va muri în veac” (Ioan 11, 26).

Anul în care ne aflăm a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii noastre strămoșești la propunerea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel al României, Anul omagial al rugăciunii în viața Bisericii și a credinciosului și

Anul comemorativ al Sfinților isihăști Simeon Noul Teolog, Grigorie Palama și Paisie de la Neamț, dascăli ai rugăciunii neîncetate, rugăciunea de toată vremea, iscușiți lucrători ai rugăciunii, tâlcuitori ai luminii dumnezeiești, ai energiilor divine necreate, ai harului, ai luminii Învierii Domnului.

Lumea de astăzi are mare nevoie de rugăciune, de pace, de liniște, de liniștire și de împăcare. și are trebuință de rugăciunea noastră, a credincioșilor, a celor ce credem și cerem ajutorul lui Dumnezeu Cel Înviat din morți. Așa de tare s-a pustiit lumea, așa de tare s-a întins seceta spirituală care a cucerit sufletul omului contemporan, așa de cumplită a ajuns răutatea să se arate și ura să stăpânească mințile oamenilor, încât este nevoie de multă rugăciune. Rugăciune smerită și sinceră, dezinteresată și plină de dragoste duhovnicească, paza minții și trezvie.

Așa de tare ne-a cuprins boala păcatului și suferințele fără de număr, că priveliștea lumii de acum este sumbră, tristă, de o tristețe molipsitoare, câteodată chiar copleșitoare. Umanitatea este în primiejdie de moarte, avem atâta nevoie de ajutorul lui Dumnezeu pentru a birui

ispitele, pentru a învinge spaima și a depăși temerile noastre omenești, a ne salva pentru a ne putea mântui. Domnul nostru Iisus Hristos ne ajută, El este aici și suferă împreună cu noi, chiar dacă noi, oamenii, nu am fost niciodată în stare să suferim împreună cu El. El Păstorul și Învățătorul ne spune ce avem de făcut: „Priveghiați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită. Că duhul este osârduitor, dar trupul neputincios” (Matei 26, 41).

Un îndemn nu doar pentru Ucenicii Săi, ci pentru noi toți: „Iar ceea ce vă zic vouă, zic tuturor: Privegheați!” (Marcu 13, 27).

Să priveghem, să ne rugăm fiind gata oricând de întâlnirea cu Mirele Bisericii, Cu Cel înviat a treia zi din morți, Arhiereul și Păstorul sufletelor noastre. Omul credincios este și rugător, credința este darul lui Dumnezeu dat omului. Ceea ce trebuie să facem noi este să ne deschidem inimile ca să pătrundă în noi puterea lui Dumnezeu, prin care credem. Și ne putem deschide inimile dacă lepădăm grijile lumii acesteia. Să ne deschidem și

urechile la auzul limpede al cuvântului dumnezeiesc depărtând de la ele zgomotul lumii.

„Să ne curățim simțirile”, cum spun cântările Sfintelor Paști, căci numai prin simțiri intră lumina și darul lui Dumnezeu în suflete. Numai cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu (Matei 5, 8). Să luptăm împotriva poftelor, plăcerilor și patimilor, care întinează simțirile noastre și atunci se vor deschide porțile cerului înaintea noastră.

Să-L rugăm pe Dumnezeu cu multă osârdie să ne ajute cu darul Său. În măsura în care sporim în rugăciune, vom spori și în ajutorul pe care îl vom primi, de la El, Părintele luminilor.

Iubit popor al lui Dumnezeu,

Acest Praznic luminat, pe care noi cu drag l-am așteptat, ne îndeamnă să zicem la toți „Fraților!”. Să rostim acest cuvânt tuturor nu numai cu buzele, ci din toată inima și nu numai să-l zicem, ci să ne comportăm ca niște frați. Au sosit printre noi atâția frați ucrainieni refugiați, care și-au lăsat casele și petrec îndurerați pe meleagurile noastre.

Să-i socotim ca pe niște frați, să-i facem să se simtă în casele noastre, la aceste Sfinte Sărbători ca la casele lor. Să fiți toți, dragii mei, o familie de copii ai Tatălui Ceresc.

În această stare înălțătoare de suflet să vă găsească luminatul Praznic al Învierii Domnului, ca să se audă pretutindeni îndemnul :

„Hristos a Înviat!”

Să învie Hristos în inimile tuturor, ca să ne putem face părtași la învierea de la judecata cea din urmă.

În această noapte Sfântă Îl rog pe Tatăl Ceresc să-și reverse dragostea și binecuvântarea Sa asupra noastră.

Hristos a Înviat!

**Al vostru Arhipăstor, stăruitor în rugăciune către
Mântuitorul Iisus Hristos Cel Înviat pentru pace și
bunăvoire,**

/Andrei

Episcopul Covasnei și Harghitei

Data astăzi din Reședința Eparhială,

24 Aprilie 2022